

Генчовата кѣща се намира цѣлъ пазаръ, защото хаджи Генчо внимателно събира всичко, шото и да му се попадне подъ рѣка — и нужно и не-нужно. Боже мой, колко различни, и дървени, и хартиени, и даже глинени кутийки ще да намѣришъ ти въ хаджи Генчовата кѣща! И всичкитѣ тия кутийки сѣ пълни съ такива нѣща, каквито ти не би намѣрилъ у Яка купеца! Хаджи Генчо не пропуска нито единъ пазаръ, безъ да купи нѣкоя кутийка, ако само се не намѣри такъвъ добъръ човѣкъ, който да му я хариже; но когато на тоя свѣтъ се намиратъ твърде много добри люде, то такива добри люде се намиратъ и на пазаря, и кутийкитѣ на хаджи Генча сѣ почти до една подарени. Въ тия кутийки има и сушени крушки, и сушени сливи, и смилки (каиси), и дрѣнки, и ябълки, и вишни, и череши, и орѣхи, и лешници, и голѣми смокини, и малки смокини; освенъ тѣхъ — всѣкакви миризливи тревы и плодове: чубрица, сминдухъ, канела кимионъ, бахаръ, черъ пиперъ, даже бѣла и черна гвачка (дѣвка). Сливитѣ и каисиитѣ хаджи Генчо употребява за ядене, а гвачката, която се употребява само отъ турчинитѣ и момичетата, той не гваче, но и не хвърга я. Отъ всичко това вие ще разберете, че хаджи Генчо е голѣмъ икономъ. . . Той не знае, какво ще да се каже да презира човѣкъ шото и да е; той никога нищо не хвърга, не излива, не разваля. Но да не помислите, че той прави всичко отъ скѣперничество: хаджи Генчо знае твърде добре, че ако нему и да не дотрѣбать нѣкои нѣща, то щатъ да дотрѣбать другиму. Често се случва да дотърчи при него нѣкое момиченце и да му рече: